

— зміна – метою діяльності є зміна певної ситуації, поведінки або ставлення інших до якоїсь проблеми (виховні, екологічні, громадсько-політичні організації);

— творення – метою є висловлення свого «я» в колі інших (об'єднання за інтересами, наприклад клуби інтелектуальних ігор. Ці структури найближчі до неформального молодіжного руху і частково походять з нього) [5].

Отже, конкретні результати діяльності молодіжних громадських організацій залежать від того якими механізмами вони користуються для реалізації їхньої мети. Також, вони є важливим чинником демократичних перетворень у кожній державі.

Література

1. Про молодіжні та дитячі громадські організації: Закон України // Урядовий кур'єр. – 1999. – 12 січня. – № 4. – Ст. 10.

2. Половинець А. М. Молодіжні громадські організації: критерії класифікації [Електронний ресурс] / А. М. Половинець. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/e_journals/dutp/2010_2/txts/10ramokk.pdf.

3. Кулік В. Сучасний організований молодіжний рух в Україні як об'єкт наукового дослідження / В. Кулік. – Режим доступу : <http://politika.org.ua/>.

4. Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2013 році: щорічне Послання Президента України до Верховної Ради України [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/Poslannia_2013-c7954.pdf

5. Барабаш В. Інституціалізація молодіжного руху України / В. Барабаш // Політ. менеджмент. – 2004. – № 3. – С. 98–111.

УДК 342.766 (043.2)

Мікуло К. Є., Юровський Р. О., студенти,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Нашинець-Наумова А. Ю., к.ю.н.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Ухвалена вперше у 2007 році Стратегія національної безпеки України не стала керівним документом для практичної діяльності органів державної влади, чому завадили їхня зосередженість на досягненні короткострокових політичних і економічних цілей, нехтування потребами стратегічного розвитку суспільства і держави [1]. Внаслідок цього посилюються загрози національній безпеці, послабилася спроможність України захищати свої

національні інтереси. Такий стан справ змушує заново оцінити рівень і вплив загроз життєво важливим інтересам України, визначитися у стратегічних пріоритетах політики національної безпеки та напрямках удосконалення механізмів їх реалізації.

Однією з важливих проблем зміцнення інформаційної безпеки України є розвиток та вдосконалення її правового забезпечення. У сучасній юридичній теорії і практиці поняття «правове забезпечення», у тому числі і стосовно питань інформаційної безпеки України, використовується досить широко. Доктриною інформаційної безпеки України поняття інформаційної безпеки України розкривається як «стан захищеності національних інтересів України в інформаційній сфері». З урахуванням цього поняття «забезпечення інформаційної безпеки України» може розглядатися як складна структура, що включає дві складові: сукупність суб'єктів та об'єктів, що забезпечують здатність не допустити спричинення шкоди національним інтересам України в інформаційній сфері; діяльність суб'єктів щодо забезпечення здатності держави не допустити спричинення шкоди національним інтересам України в інформаційній сфері. Звідси витікає, що перша складова цього поняття описує суб'єкти та об'єкти, що беруть участь в реалізації можливості недопущення шкоди національним інтересам, а друга – діяльність суб'єктів в даному напрямі [2, с. 64]. Так, суб'єкти інформаційної сфери є її найбільш важливою і системоутворюючою складовою. Суб'єктами виступають фізичні та юридичні особи (громадські організації, господарюючі суб'єкти, органи державної влади). Для реалізації своїх потреб або покладених на них функцій суб'єкти інформаційної сфери вступають у взаємовідносини, різноманітність яких виражає всю безліч сфер людської діяльності. Інформація формується суб'єктами інформаційної сфери як для себе, так і для інших суб'єктів. Вона включає змістовну і представницьку складові. Змістовна складова інформації відбиває її сутнісну сторону, пов'язану з відображенням реальної дійсності. Представницька складова визначає форму представлення інформації для передачі, забезпечення її адекватного сприйняття користувачем. Інформаційна інфраструктура є тим середовищем, яке забезпечує можливість збору, передачі, зберігання, автоматизованої обробки і поширення інформації в суспільстві. Як і будь-яка інша інфраструктура суспільства, вона відбиває досягнутий рівень розвитку громадських стосунків і науково-технічного прогресу. Інформаційна інфраструктура суспільства утворюється сукупністю: інформаційно-телекомунікаційних систем і мереж зв'язку; індустрії засобів інформатизації, телекомунікації і зв'язку; системи формування і забезпечення збереження інформаційних ресурсів; системи забезпечення доступу до інформаційно-

телекомунікаційних систем, мереж зв'язку та інформаційних ресурсів; індустрії інформаційних послуг та інформаційного ринку; системи підготовки і перепідготовки кадрів, проведення наукових досліджень.

Основним об'єктом забезпечення інформаційної безпеки України є її національні інтереси в інформаційній сфері, які є сукупністю життєво важливих інтересів особи, суспільства та держави.

На сучасному етапі життєво важливі інтереси особи полягають в реалізації конституційних прав і свобод людини і громадянина, забезпеченні особистої безпеки, підвищенні якості і рівня життя, духовному і інтелектуальному розвитку, збереженні фізичного здоров'я. Життєво важливі інтереси суспільства включають зміцнення демократії, формування інститутів громадянського суспільства, досягнення і підтримка громадської згоди, підвищення творчої активності населення і духовне відродження України, підвищення ефективності економічної діяльності. Життєво важливі інтереси держави полягають в захисті конституційного ладу, суверенітету і територіальної цілісності України, у встановленні політичної, економічної і соціальної стабільності, підвищенні економічної ефективності і господарської діяльності громадян, в створенні умов для успішного проведення соціально-політичних і економічних перетворень українського суспільства, у безумовному виконанні законів і підтримці правопорядку, створенні умов для економічного, політичного і духовного розвитку українського суспільства, а також організації міжнародної співпраці на основі партнерства [3, с. 264].

Таким чином, правова категорія «забезпечення інформаційної безпеки України» відбиває важливі специфічні риси процесу пізнання даного явища як однієї з важливих функцій держави.

Література

1. Про Стратегію національної безпеки України: Указ Президента України – [Електронний документ]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show>
2. Нашинець-Наумова А. Ю. Інформаційна безпека як складова частина національної безпеки України / А. Ю. Нашинець-Наумова // Підприємництво, господарство і право. – № 8. – 2013. – С.63-67.
3. Кастельс М. Информационная эпоха: экономика, общество и культура / М. Кастельс. – М. , 2000. – 395 с.